

De „Deutsche Messe“ van Franz Schubert wordt in vele bewerkingen uitgevoerd. De oorspronkelijke versie (D. 872) is voor gemengd koor. Schuberts broer Ferdinand bewerkte de Mis in 1838 voor mannenkoren. In 1858 verscheen van zijn hand deze bewerking voor mannenkoren.

Deutsche Messe

INHOUD

1. Introitus (Zum Eingang)
2. Gloria (Zum Gloria)
3. Credo (Zum Credo)
4. Offertorium (Zum Offertorium)
5. Sanctus (Zum Sanctus)
6. Communio (Nach der Wandlung)
7. Agnus Dei (Zum Agnus Dei)
8. Finale (Schlussgesang)

1. INTROITUS (Zum Eingang)

Duitse tekst: Joh. Ph. Neumann
Franz Schubert
andere bewerkingen: Ferdinand Schubert Zetting voor mannenkoren: Ferdinand Schubert

T.1
T.2

ich wen-den, wenn Gram und Schmerz mich drü-cken? Wem
nicht hät - te, was wär' mir Erd' und Him - mel? Ein
mij wen-den als zond'en leed mij kwel - len? Tot
Ach, als moest mis-sen, hoe zou ik kun-nen le - ven in

B.1
B.2

p dolce *mf*

künd' ich mein Ent - zü - cken, wenn freu-dig
Bann-ort je - de Stät - te ich selbst in
wien zal ik mij rich - ten, als blij - de
de - ze don-k're we - reld, ver van Uw

1e x Soli
2e x Koor

f *p* *f*

Zu Dir, zu Dir, o Va - ter, komm' ich in Freud' und Lei - den, Du
Du bist's der mei-nen We - gen ein sich'-res Ziel ver - lei - het, und
Op U, op U, o Va - der, wil'k mijn ver-trou-wen stel - len. Gij
Gij leert mij om mijn le - ven in U - we hand te ge - ven. Gij

f *p* *f*

e Freu-den, Du hei - lest je - den Schmerz.
el wei - het zu sü - ssem Hei-mat - land.
ns-vreug-de, Gij heelt ook al mijn smart.
voert mij... het duis - ter naar't eeu - wig, za - lig licht.

p

2. GLORIA (Zum Gloria)

Mit Majestät und breit

f
Eh - re, Eh - re sei Gott in der Hö - he!
E - re, e - re zij God in de ho - ge!

p
Sin - get der himm - li - schen se - li - ge Schar.
Zingt met het he - mel - se en - ge - len - koor.

f
E - re, e - re sei Gott in der Hö - he!
E - re, e - re zij God in de ho - ge!

pp
Stam - meln auch wir, die die Er
Laat het ook klin - ken de we

1e x Soli
2e x Koor
p
Stau - nen nur kann ich und stau - nend mich freu'n,
Zien wij het won - de - re werk U - wer han - den,

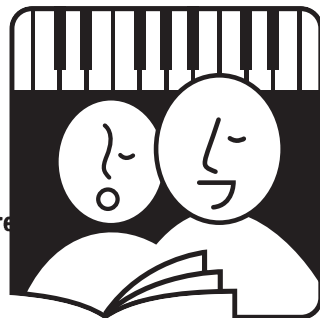
mf *cresc. molto*
Va - ter der Wel - ten! Doch stimm' ich mit ein:
Va - der der Schep - ping, dan zin - gen ook wij:

ff *cresc. molto*
Gott in der Hö - he!
God in de ho - ge!

3. CREDO

(Zum Evangelium und Credo)

Nicht zu langsam

cresc.

1. Noch lag die Schöp-fung form-los da nach hei - li - gem Be - richt; da
 2. Der Mensch lag auch in Geis-tes-nacht, er-starrt von dunk-lem Wahn; der
 1. De schep - ping lag in het be-gin in dui-ter-nis zo dicht. Toen
 2. In don - ker-heid lag ook de mens, ge-boeid in sa - tans macht. De

c.

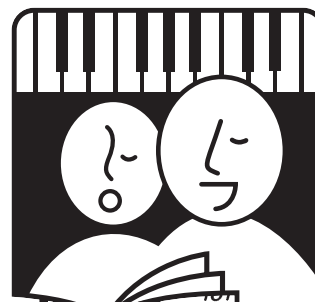
wer - de Licht! Er sprach's und es ward Licht. Und
 es war Licht! und hel - ler Tag bricht an. Und
 wor - de licht! Hij sprak en er was licht. Dan
 Hei - land kwam en het werd licht, ver - dre - ven was de nacht. Zijn

Le - ben regt, und re - get sich, un
 sei - ner Leh - re heil - ger Strahl we
 kiemt er le - ven o - ver - al. in
 komst op aard heeft ons ge - red. Hi

1e x Soli
2e x Koor

cresc.

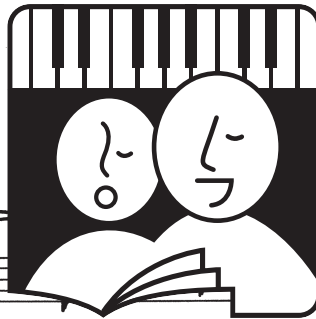
vor. Und ü - ber - all, all ü - ber - all tönt
 fern; und al - le Her - zen po - chen Dank, und
 dijs en dankt de Schep - per van het Al: Hem
 weer, en al - le har - ten lo - ven Hem en

em - por, tönt Preis und Dank em - por.
 den Herrn, und prei - sen Gott, den Herrn.
 en prijs, Hem zij lof, eer en prijs.
 prij - zen God, de Heer, en prij - zen God, de Heer.

4. OFFERTORIUM

(Zum Offertorium)

1e x Soli
Langsam 2e/3e x Koor

p

1. Du gabst, o Herr, mir Sein und Le - ben, und Dei - ner
 2. Wohl mir! Du willst für Dei - ne Lie - be ja nichts als
 3. Mich selbst, o Herr, mein Tun und Den - ken und Leid und

1. Gij schonk, o lie - ve Heer mij le - ven en gaf mij
 2. Gij wilt mij Heer, Uw lief - de ge - ven en vraagt van
 3. Neem Heer mijn hart, mijn geest, mijn le - ven, mijn leed, mijn

p *cresc.*

p

h Licht. Was kann da - für, ich Staub, Dir
 - lein; und Lie - be dank - er - füll - te
 Dir; Herr nimm durch dei - nes Soh - nes
 - bod. Wat kan ik, zon - daar, U her -
 min. Mijn zon - den wilt Gij mij ver -
 U. Gij hebt U - zelf aan mij ge -

f

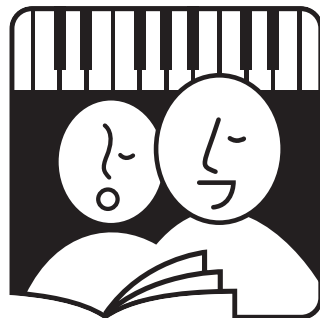
ge - ben? Nur dan - ken
 Lie - be soll mei - nes
 Op - fer dies Her - zens -
 ge - ven? Slechts dan - ken
 ge - ven. Gij maakt met
 ge - ven. Neem Heer, dan

f

pp *rall.*

nicht, nur dan - ken kann ich, mehr doch nicht.
 sein, soll mei - nes Le - bens Won - ne sein.
 mir, dies Her - zen - op - fer auch von mir.
 God, slechts dan - ken kan ik U, mijn God.
 gin, Gij maakt met mij een nieuw be - gin.
 Heer, dan ook mijn of - fer nù.

5. SANCTUS
(Zum Sanctus)

Langsam

pp

1. Hei - lig, hei - lig, hei - lig, hei - lig ist der
 2. Hei - lig, hei - lig, hei - lig, hei - lig ist der
 1. Hei - lig, hei - lig, hei - lig, hei - lig is de
 2. Hei - lig, hei - lig, hei - lig, hei - lig is de

pp

Hei - lig, hei - lig, hei - lig,
 Hei - lig, hei - lig, hei - lig,
 Hei - lig, hei - lig, hei - lig,
 Hei - lig, hei - lig, hei - lig,
 Heer;

ff

hei - lig ist nur Er!
 hei - lig ist nur Er!
 Hem al - leen zij eer!
 Hem al - leen zij eer!

pp

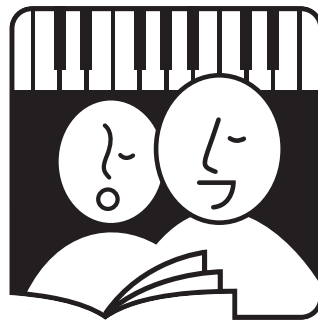
gon - nen, Er, der im - mer war, e - wig
 Lie - be, al - les rings - um - her! Hei - lig,
 gon - nen, nim - mer eind' - gen zal, eeu - wig
 lief - de, vloe - en in Hem saam; hei - lig

pp

- tet, sein wird im - mer - dar.
 - lig, hei - lig ist der Herr!
 - lijk, d'Een' - ge is en 't Al!
 is de He - re, hei - lig is Zijn Naam!

6. COMMUNIO

(Nach der Wandlung)

Mässig

1. Be-trach-tend Dei - ne Huld und Gü - te, o Er - lö - ser
 2. Wir op - fern hier, nach Dei - nem Wor - te, auf Dei - nem hei - li -

1. Ge - den - kend Uw ge - naad' en goed - heid, o mijn, ver - los - ser
 2. Hier zijn wij dan bij - een ge - ko - men, o Heer, ver e - nigd

...eh' ich beim letz - ten A - bend - mah - le im
 ...nd Du mein Hei - land bist zu - ge - gen, des
 ...geris ... je ik aan de - ze Heil' - ge Maal - tijd al
 ...aan Uw ans. Wij heb - ben U - we stem ver - no - men: „doe

H.U. 3633

Krei - se Dei - ner Teu - ren Dich. Du
 Geis - tes Aug' wird Dich ge - wahr. Her
 Uw dis - cip' - len aan Uw zij. Gij
 dit tot mijn ge - dach - te - nis". Heer

reichst den Be - cher. Du sprichst das ist mein Leib, mein Blut, nehmt
 Tod ge - tra - gen, um uns das Le - ben zu ver - leih'n, lass
 reikt de be - ker. Gij spreekt: dit is mijn lijf, mijn bloed. Eet
 schuld ge - dra - gen om ons te red - den van de dood. Wil

...et mei - ner Lie - be, wenn op - frend ihr ein Gle - ches tut.
 ...els - brot uns La - bung im Le - ben und im To - de sein.
 ...ijn lief - de - ze - ker, als jij dit Mij her - den - kend doet.
 Heer, al on - ze le - vens - da - gen ons spij - zen met Uw he - mels brood.

H.U. 3633

7. AGNUS DEI
(Zum Agnus Dei)

Mässig

p

1. Mein Hei - land, Herr und Meis - ter! Dein Mund so se - gen -
2. Herr, uns' - re Lie - be al - le, die 'nun be - reits von

1. Mijn Hei - land, Heer en Mees - ter, met god - de - lijk ge -
2. Ge - denk o Heer, ook al - len, die ons zijn voor - ge -

p

ach einst das Wort des Hei - les: Der
n's Land des Frie - dens gin - gen, nimm
bt G'als een Lam ge - dra - gen der
gaan naar 't Rijk van licht en vre - de. Zie

Frie - de sei mit euch! O
sie, nimm sie zu Dir! Lasst
we - reld zwa - re schuld. Gij s
hen in lief - de aan. Geef

cresc.

tilg - te der Mensch - heit schwe - re Schuld, send'
fin - den! O se - li - ger Ver - ein, wenn
red - ding: Mijn vre - de geef ik u, zend
een - maal met al Uw heil' - gen saam U

cresc. *p*

nen Frie - den durch Dei - ne Gnad' und Huld.
nells - frie - dens zu - sam - men uns er freu'n!
aan doe ge - na - de Uw zaal' - ge vre - de nu.
eeu - wig mo - gen prij - zen tot glo - rie van Uw Naam!

riten.

riten.

8. FINALE (Schlussgesang)

Nicht zu langsam

p Herr du hast mein Fleh'n ver-nom-men, se - lig pocht's in mei-ner Brust,
Heer wij zijn tot U ge - ko-men, Gij deed ons Uw woord ver-staan;

mf

p in die Welt hin-aus, ins Le-ben folgt mir nun des Him - mels Lust.
wil ons thans Uw ze-gen ge - ven. Geef ons moed om voort te gaan.

mf

p Moog' de weg soms moei-lijk we - zen, sta ons Heer, dan steeds ter-zij.

f al - ler Or - ten ist Dein Tem-pel, wo das Herz
Waar wij toe-ven, waar wij dwa-len, o - ver - al

p Seg - ne Herr, mich und die Mei - nen, Seg - ne un - ser Le - bens -
Ze - gen Heer, zo al Uw kin - d'ren, ze - gen on - ze le - vens -

p gang! Al - le un - ser Tun und Wir - ken, sei ein
gang, op - dat wij met on - ze wer - ken, e - ren

cresc.

ff ge - sang, sei ein from-mer Lob - ge - sang.
U met lof - ge - zang, e - ren U met lof - ge - zang.

Langsam